

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת אח"ק בא"י - בחו"ל פ' תז"מ
ו' אייר תשע"ב
גיליון תקס"ב
זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	7:59	6:56	8:32
ירושלים	7:56	6:41	8:35
ת"מ בב"פ	8:49	7:30	9:01

וידבר ה' אל משה לאמר אחרי מות שני בני אהרן בקרבנם לפני ה' וגו' (טז, א)

והנה תיבת 'אחר' משמעו 'מופלג' דהיינו לאחר זמן, ובתורה פשטים עא"ס, והנראה בדרך רמז דהקב"ה אמר למשה "אחרי", היינו הפלגה והרחקה שירחיק את כל העונשים והמיתות לאחר שמתו שני בני אהרן בקרבנם לפני ה', והוא היתה מעונשים הקשים ביותר על כלל ישראל, וכל בית ישראל יבכו וגו' ומכאן ואילך שירחיק את כל הצרות קשים ומרים מעל כלל ישראל, ואך טוב וחסד יהיה להם כל הימים.

וידבר ה' וגו' אחרי מות וכו' בקרבנם לפני ה' וימותו.

צ"ל כפל הלשון אחרי מות, וימותו, גם צ"ל מה בא להשמיענו בקרבנם לפני ה', הרי כל ענין מיתת שני בני"א כבר מובא באריכות בפ' שמיני, ולמה שנה הכתוב כאן בתיאור מיתתם שהיה בקרבנם לפני ה'.
והנראה דהנה עבודת אהרן ובניו במשכן היה באש קודש לכפר על חטא העגל שהיה שם אש טמא, (עיין ברש"י כי תשא ויעשהו עגל מסיכה) ובמשכן שהוא הכפרה על אותו החטא לכן עבדו שם באש קודש במידה טובה שהיא מרובה.
והנה נדב ואביו שני בני"א הק' ביותר כדברי משה לאהרן "בקרובי אקדש" שעד עכשיו וכו', ועכשיו הוא רואה שהכוונה היא על נדב ואביו, אשר ביקשו להוסיף עוד בעבודת ה', כמאה"כ "באהבתו ישגה תמיד", היינו להוסיף יותר ויותר בעבודה"ש ולהתקרב ולהידבק לה' בדביקות עצומה עד אין שיעור, ודע דענין הדביקות של הצדיקים שהוא לפעמים עד כלות הנפש ממש.

כידוע מהרה"ק רי"מ מזלוטשוב זי"ע שמרוב דביקותו בבוכ"ע נסתלק, שכל ימי חייו היו שומרים אותו שלא יסתלק מחמת דביקות בבואו, ובאותו רגע ברעווא דרעוין משום מעשה שהיה לא השגיוחו עליו ובהאי רצון איסתלק. כן ידוע על הרה"ק הרבי רבי אלימלך זי"ע דבקדושת כתר אחז בידו הק' איזהו דבר גשמי, שעון וכדו' כדי שיהיה לו איזה אחיזה לגשמיות ועי"ז לא יסתלק מרוב דביקות לפני הבוכ"ע.

כן הדבר הזה אצל שני בני"א, שרצו להוסיף מחול על הקודש ולקחו שני מחתות אש שלבני אהרן הכהנים היה עבודה מיוחדת במחנות, ועי"ז נתדבקו בדביקות עצומה ובהתפשטות הגשמיות והתבטלות ממש לפני אדון כל ועי"ז כך נסתלקו לגמרי מזה העולם. ולפי הנ"ל מובן היטב אריכות הכתוב דבא לאפוקי מה

שיחת קודש
מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת אח"ק תש"ע
בארא פארק - ארה"ב

שיש מקום לטעות דמיתתם היתה עונש, לכן חוזר הכ' כאן בפרשתו ומפרש דכל סיבת מיתתם הוא משום "בקרבנם לפני ה'", דהיינו שהקריבו ונתדבקו באש קודש לפני הבוכ"ע, ועי"ז "וימותו" דהיינו שנתדבקו בדביקות עצומה עד למאוד.

אוי"י עפ"י מש"כ "כי לא יראני האדם וחי", ורק לפני פטירת האדם מהאי עלמא אז זוכה לגילוי זה שבחיים חיותו אין שום ברי"ה שבעולם ואפי' נביא יכולים לזכות לזה הגילוי, ועי"ז זה תומ"י נסתלק האדם מהאי עלמא.

וזה הענין היה ג"כ אצל נדב ואביו דמכוון שזכו לגילוי כזה של "בקרבנם לפני ה'", באופן של כי לא יראני האדם וחי, ועי"ז היה "וימותו" שהיו צריכים להסתלק מהאי עלמא מחמת הגילוי והדביקות שנתדבקו באדון כל.

מענין לענין באותו ענין מובא, שלכן קוראים קריאה זו ביוהכ"פ בכדי לעורר ליבות בני"א לתשובה בהתבוננות בזה הענין שאם בארזים נפלה שלהבת מה יענו אזובי הקיר. ועוד טעם מובא דלכן קוראים ביוהכ"פ דמיתת צדיקים מכפרת ולכן מזכירים פטירתם ויכפר על עוונות עמו בית ישראל בכל דור ודור.

~ מאמר חשבון הנפש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אייר תש"ע ~

אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע, שוב יום אחד וכו', נמצא שכל ימיו בתשובה ורק ע"י שאדם חי בכל עת ובכל רגע ובכל שעה בחשבון הנפש ובשוב הדעת, עי"ז ויכל לחשב חשבונו של עולם שכל העוה"ז הוא הבל הבלים ואין בו שום תכלית זולת תורה ומצוות ומעשי"ט, ועוד זאת יחשוב בדעתו שהרי דור הולך ודור בא ואין שום ברי"ה שבעולם שחי יותר מכמה דורות ואפי' העשיר בעושרו והגיבור בגבורתו, גם בהם נתקיים גזירת "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", ועיין ב'מסילת ישרים' (פרק א') שצריך חשבה"פ שכל העולם הזה הוא הבל וריק ולא שיכניס א"ע בראשו ורובו אל תוך העולם השפל הזה אלא להיות ולחיות "אין א עכערקייט" המשר בעמ"ב

דברי תורה
ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילותינו שליט"א

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו.
בפ' המצורע כתוב כו"כ פעמים הלשון תורה, תורת המצורע, זאת תורת נגע הצרעת, זאת תורת אשר בו נגע צרעת, זאת התורה לכל נגע הצרעת, זאת תורת הצרעת.

ואפשר דלרמז בא הכתוב להאדם בכל מצב שנמצא אפי' בעמקי הטומאה כמצורע שהוא מאבות הטומאה מכ"מ יש לו שייכות לתורה"ק ומגני ומצלי דד"ת אינן מקבלין טומאה, ולכן כפל ושלש הלשון תורה למצורע להורות כי אף שבדד ישב וטמא יקרא אפ"ה יחזיק עצמו בתורה"ק וממנו תצמח לו ישועה ורפואה.

וזאת תהי' תורת המצורע וגו' והובא אל הכהן ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וגו'. לכאוי יש לדקדק דקודם כתיב והובא אל הכהן היינו שהמצורע יבוא אל הכהן ואח"כ כתיב ויצא הכהן דהכהן יבוא אל המצורע.

שמעתי מספרים הרה"ק בעל צמח צדק מלובביטש בשעת קבלת אנשים שבאו אליו לעצה וברכה ולישועה הי' מזיע כמו שצוה עבודה קשה עד למאוד ואף הי' נצרך להחליף מלבושיו באמצע מחמת כן, והמשב"ק שאלו פעם למה הוא מזיע כ"כ בעת קבלת קהל עד להחלפת מלבושיו, וענה לו הרה"ק צריך אתה לדעת כי כאשר נכנס אלי יהודי עם דאגותיו ומשיחו בפניי אז צריך אני להתפשט מלבושי ולהתלבש בלבוש שלו (היינו שירגיש כאילו שזה דאגתו) וכשאני צריך להשיבו ולהדריכו, צריך אני להתפשט מלבושי ולחזור ולהתלבש בלבושי בכדי להושיעו, ואם כן נקל לך להבין מדוע הנני מזיע כל כך אחרי עבודה כה מפרכת של פשיטה ולבישה, ע"כ.

ואפשר שזה רמז בפסוק (ביום טהרתו והובא אל הכהן), והיינו כשיהודי הנצרך לישועה מובא אל הכהן אז ויצא הכהן אל מחוץ למחנה היינו שצריך שהכהן ייצא אל מחוץ למחנה ששם מקום מושב המצורע דצריך להתלבש בלבוש ולהרגיש במצב של הנצרך לישועה ואז וראה הכהן והנה נרפא וגו' שע"י"ז בסוחו להמשיך ישועה ורפואה. (תזריע מצורע תש"נ)

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

אדם איזו משיכה לרע רח"ל, נתקיים אצל רבינו הפ' "והריחו ביראת ה'", ובראיה בעלמא על ההוא ידע את כל הנעשה עמו, (ודבר זה יכולים להעיד עמך בית ישראל וחסידים ואנשי מעשה).

ומידה טובה מרובה שיפה שעה א' אחת במצוות ומעש"ט בעוה"ז מכל חיי עוה"ב, לכן מוטל החוב על כאו"א מבלי לשכוח אפי' רגע אחד מלחיות בתשובה לבוכ"ע, וישנן לעצמו דרך מוסר "אין זיק נישט לאזען פארקופען פאר קיין דמיון אין נישט פאר קיין אשפה רח"ל", שהשטן מנסה לבלבל אותנו בתחבולותיו ירחם המרחם ישמור עלינו ועכ"פ.

ומי לנו גדול מר"א בן דורדיא שהיה במצב של פחות שבפחותים בדיטא התחתונה רח"ל ואף חכמים לא רצו לתת לו דרך תשובה, ויתכן שסברו חכמים שאיש לפי מצבו אין בנמצא שפתע פתאום יבוא עליו הרהורי תשובה וממילא אינו דובר אמת לכן לא נתנו לו דרך תשובה, אבל הוא בדעתו המשך בעמ' ד'

שיחת קודש

פרשת תז"מ תש"ע
לבני חו"ל

אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים וכו' ואם נקבה תלד וטמאה שבעימים גו' (יב, ב-ג)
להבין החילוק בין זכר לנקיבה דבוכר טמאה שבעה ימים ובנקיבה שבעימים, והנראה דכל מושג של טומאה וטהרה הוא רק לאחר הטא האדם הראשון, דהרי לפני החטא היה כל כולו טוב ולאחר החטא נעשה עירוב טוב ורע.

ועיקר טומאת נחש הקדמוני היה הרבה יותר אצל חוה מבאדם, דהוא רק נמשך אחריה, לכן בנקיבה שכל הטומאה באה על ידה, ובשעת מעשה הי' ג"כ הטומאה של חוה יותר מהטומאה של אדם הראשון, הדין הוא שתהא טומאת נקיבה כפולה מטומאת זכר.

ומידה טובה מרובה, שימי טהרה מדויקים בכפל כפליים על ימי הטומאה, ולכן אצל זכר שהיא טמאה שבעה ימים ולעומת זה יש לה שלושים ושלושים ימים של ימי טהרה, ובנקיבה ג"כ כשהטומאה בכפליים הרי ימי טהרתה הוא ג"כ בכפליים, והנלמד מזה שכל ענין הטהרה בכוחו לבטל את טומאת הנחש הקדמוני, ולכן הטהרה צריכה להיות בכפל כפליים, עד שיערה עלינו הקב"ה רוח טהרה ממרום, ויעביר רוח הטומאה מן הארץ בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

ולהתנער מחומריות העוה"ז, כדאי' בגמ' (ברכות ה.) א"ר לוי וכו' לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצה"ד שנא' וכו' ואם לאו יעסוק בתורה וכו' יקרא קר"ש, ע"כ. ופירושו דמקודם צריך להרגיז וכו', דהיינו לנער את עצמו מחומריות העולם ויסוד מרע, ואם לא ניצחו בזה אז הרי יעסוק בתורה דהיינו בהתמדה באיכות ובכמות הן בדפים ובשעות רצופות, ניצחו מוטב, ואם לאו, "טאמער דער לינקער קאמנדעוועט נאך", יקרא קר"ש דהיינו שיקבל ע"ע עול מלכות שמים בכל כוחו, ואם לאו יזכיר לו יום המיתה.

ומפורסם קושיית העולם דאם יזכיר לו הוא תשובה הניצחת נגד היצה"ר א"כ שתיכף ומיד יתחיל ויזכיר לו ואז בוודאי ניצחו, ומתרצים שאם היו מתחילים בהזכרת יום המיתה חוששני שיפול לתוך עצבות ומר"ש, לכן רק במקום שאין ברירה אחרת אז התירו לנו חז"ל להשתמש בזה. **והנראה** דאדרבה, לכן ציוו לנו חז"ל בזה הסדר דהיינו יעסוק בתורה ויקרא קר"ש ורק אח"כ יזכיר לו יום המיתה, דעי"ז שעסק בתורה וקיבל ע"ע עומ"ש, הרי"ז שמירה עליונה שלא יפול ברשת היצה"ר היינו העצבות ומר"ש דזה תכלית היצה"ר להפילו בזה.

ובזה הסדר צריך האיש הישראלי לחיות בקבלת עומ"ש וחשבהנ"פ "אז ס'איז דאך אלץ הבל הבלים" אין עוד מלבדו, ואין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה ואין שום מציאות של עוה"ז דהרי מלוא כל הארץ כבודו, ולא יתכן מחיצה המבדלת בין כביכול יתברך שכבודו מלא עולם, לכן מוכרח שכל העוה"ז הוא הבל הבלים ודימיון בעלמא.

כדאיתא ממון הבעש"ט הק' עה"פ "ואנכי הסתר אסתיר" היינו שבתוך ההסתרה וההעלמה הרי ג"כ 'אנוכי' ואין שום מחיצה המבדלת בין הקב"ה לבני ישראל ובין הקב"ה לכל העולם.

וכל העוה"ז הנראה לעינינו הוא רק לזמן שאנו שרויים בגלות המר והנמהר שבו ניתן רשות ליצה"ר הוא השטן לסמאות את העיניים ולבלבל את האדם בדמיונות שוא לנסות האדם בכדי להפילו ברשתו, ע"י

שנוטל את חלק הרע ומהפכו לכולו טוב ועושה מאשפתות מעדני מלכים, וכהנה וכהנה ה"י, וכ"ז על מה עשה ה' ככה, שיהיה ליצה"ר כוח כזה, משום שיהיה לאדם בחירה וליתן שכר טוב לצדיקים המתגברים על עצת היצר.

ובעת בוא יבוא בן דוד ויגאלנו אז יעביר רוח טומאה מן הארץ ויערה עלינו רוח טהרה ממרום, וממילא יתבטל כל כוח הדימיון של היצר ויתקיים בנו הפסוק "ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'", ויכירו כל יושבי תבל שאין עוד מלבדו וכל העולם כולו הוא אך ורק אלוקות, ואין שום מחיצה מפסקת לבוכ"ע ואין שום טבע ושום גשמיות.

ואדרבה, כמו שאינו מסוגל לעמוד בפני ריח רע של זבל וכדו' כך לעת"ל לא יוכלו לעמוד מול כל הרע שנמצא כעת, וכמובא ב'תנא דבי אליהו' שאליהו הנביא הלך עם ריב"ל ועברו ליד נבילה שהיה ריחה רע ואליהו הנביא עבר ליד זה כאילו לא היה, ואח"כ עברו ליד איזה בעל גאווה אז נתן אליהו ידו על חוטמו ולא סבל ריח הרע מאותו חוטא הבע"ג, עיי"ש. כמו"כ לעת"ל ייראה כל תאוות ושפלות עוה"ז כאותו ריח רע שיצא מאת הבע"ג, ובד"מ כשרואים איזה גוי שיכור שמתגלגל ברחובה של עיר ונובר באשפה וצועק וכו' וכו', הרי אף אחד אינו רוצה להיות במצב שפל כמוהו, ומאן יימר שלעתיד לבוא לא ניראה כך ח"ו, כמו אותו גוי שיכור שכ"א מבין כמה גרוע להיראות כך, ועוה"ד יעשה כ"א חשבהנ"פ ויפה שעה אחת בתשובה ומעש"ט מכל חיי העוה"ב, וכה"ז רק "לעבען מיט תשובה" על העבר ונמצא כל ימך תשובה לפני הקב"ה.

כ"ק זקני קודש הקדשים מרן רבינו הרמ"מ זיע"א היה לנו בדור זה לדוגמא איך לחיות בכל יום ויום שעה שעה בתשובה לפני הרבש"ע, וכידוע דאם היה נכנס אצלו אחד שהיה צריך לתיקון גדול ברוחניות בתשובה ומעש"ט היה מדבר אל עצמו מנהמת ליבו בתנועה מיוחדת בזה"ל: "איך האב נישט קיין שום עצה, נאר תשובה נאר תשובה", ואם ההוא היה בר דעת היה עליו להבין שלא רק רבינו הק' צריך לחזור בתשובה אלא אף הוא, ע"כ. וכידוע דבר זה שעל אף כלפי חוץ לא היה נראה שיש לו לאותו

מכתב חיזוק לבח' א'

זינציאטש

מ"ב ק' מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

י"ג אייר כ"ח למוב' תשנ"ג

לכבוד הב' הח', יקר שבערכי, דורש ומבקש לעלות ולהתעלות, בנש"ק כמור [...]

נהגיתי מאד מקבלת המכתב וביותר מהקריאה בו אשר גרמה לי שעה של קורת רוח ואשרי העם שככה לו מבקשי ד' ומגודלים בנעוריהם לתורה ועבודת ד'.

לקנאות (ברכות ז' ע"ב) והנני מקנא בך שאתה ב"ה יושב ולומד ויראת שמים חופף עליך. (וכאן כתב רבינו בענותנותו מנהמת ליבו הטהור): **ואני?** מה אני? ומה תכלית חיי?

אבקשה נא ממך שתזכירני בתפלותיך שאזכה לחזור בת"ש ולעשות רצון אב"ש שלא אבוש ולא אכלם ולא יכלמו בי אבוב"ק זיע"א.

נהגתי מאד מהפרפרת דבר נאה ומתקבל נאה ויאה למי שאמרם ה"ה הגה"ק ר' שלמה זצ"ל אבדק"ק קרשאנוב זיע"א (עי' בפנים הס' מאמרי קודש על תהלים), ואולי אפשר (ויה"ר) שלא אחטא בלשוני) לומר כי כונת ותכלית

כתוב בחז"ל כי ביראת שמים מותר

המשך בעמ' ג'

הרה"ק רבי שמואל (השני) מקאמינקא זי"ע נולד לאביו הרה"ק רבי צבי זי"ע מהיכלא קדישא של מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק' זי"ע.
הרה"ק רבי שמואל מקאמינקא זי"ע היה מתלמידיו של המגיד הקדוש מטשינבונ זי"ע שהוא היה תלמידו של המגיד הגדול ממעורט זי"ע, ולאחר פטירת רבו הקדוש הגי'ל, נעשה תלמידו של סניגורן של ישראל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע בעל קדושת לוי.
מלבד גאונותו וחריפותו העיונית והקדושתו הנוראה של רבי שמואל זי"ע, היה גם בעל צדקה גדול שאין באפשרי לתאר זאת.

ממש חילק לעניים כל מה שנתנו לו, והוא התפרנס בדווקא, ואם היו מביאים לו כלי כסף וכדומה נתנם במשכון ולוה עליהם מעות והלקם לעניים, כידוע ומפורסם.

פעם אחת שאל אותו אחד ממקורביו, מדוע עושה כן בהמעות שנתנים לו האנשים הרבים שנוטעים אליו מחלק הכל לעניים ולא די לו בזאת אלא שעוד ממשכין כליו וחפציו ולוהו עליהם מעות ונותנים לעניים, והוא אובד משמשים בכלים פחותים ונרועים שאין לו לפי כבודו. וענה לו שני דברים ראיתי אצל מורי ורבי הקדוש המגיד מטשינבונ זצוק"ל ובעבור זאת אני מתנהג כך. והתחיל לספר להם בזה הלשון, הנה כד הוינא אברך קבעתי אותי ללמוד בבית מדרשו של הבינו הקדוש הגי'ל, ופעם אחת עלה ברעיוני לאשר מבואר בספרי ייבאים שרבו גדול הוא לומר כל התהלים בלי הפסק, לזאת אבטל יום אחד שיעורו לימודי ואומר תהלים, ושיערתי בדעתי שבודאי במשך כל היום אגמור כל התהלים ועמדתי ממיטתי בבוקר השכם והתפללתי עם המנין הראשון, ותיכף אחד התפילה התחלתי לומר תהלים ואמרתי כל היום בלי הפסק ובשהגיע לפנות ערב הי' לי לומר עוד כעשרה קפישלעך עד הגמר, ושמחתי בלבי מאד שבעוד השי"ת אגמור כל התהלים בלי הפסק.

והנה פתאום נכנס לבית המדרש המשמש של רבי הקדוש הגי'ל, ואמר לי שרבי הקדוש קורא אותי לבוא אליו, והראיתי לו באצבע שיעור שי לי לגמור איזה קפישלעך ויבא משם ובעבור איזה רגעים נכנס עוד הפעם המשמש הגי'ל, ואמר לי אשר הרב הקדוש גער עליו בהקפדה וציווה לומר לי שתיכף ומיד אבוא אליו, ואפסיק מאמירת התהלים בעת, כשמעתי זאת הפסקתי מאמירת התהלים ונכנסתי תיכף לבית רבי הקדוש, ולבי היה עלי דוי שכל יגיעותי היה לריק, אך מה אכל עשות והנה רבי הקדוש התחיל לגעור עלי בקול בזה הלשון למה לא נכנסת אלי כשקרא אותך המשמש שלי בהפעם הראשון, ואני עמדתי מחרש לדעת מה זה שהוא מקפיד עלי כל כך איזה ענין נחוץ יש לי לדבר אתי, ונודעתי שבא אליו איש אחד שהי' צריך לו איזה פרטות, ואמר שרבי הקדוש לא היה לו דא מה ליתן לו, לזאת קרא אתי אטאסוף עבורו הפרטות האלה, והתחלתי לפייס את רבי הקדוש וספרתי לו מכל היגיעות שיגעתי כל היום וביטלתי את שיעורי הלימוד שלי היום כדי שאגמור כל התהלים ולאשר בעת שקרא אותי המשמש הגי'ל לא נכנסתי שבעוד חצי שעה אגמור כל התהלים הזאת לא נכנסתי תיכף.
ענה לי רבי הקדוש בזה הלשון, כבר אמר לי המשמש שהראית לו באצבעך שאתה אומר תהלים ורמות לו

חז"ל בלשון זה המבזבז הי' להם לומר הנותן צדקה לא יתן יותר מחומש או שיעור צדקה עד חומש אך האמת הוא שחז"ל מדברים מאד השלם במדותיו ומקיים סוד מורה ועשה טוב ואין נחוץ לו להציל את עצמו בהצדקה, רק שהוא מוכרח לקיים מצות צדקה שהוא מצוה מהתרי"ג מצוות, לזה האיש נותנים חז"ל שיעור ויגבול שאף אם רוצה לבזבז לא יבזבז יותר מחומש אך איש כמוני, איש חסר וגרוע ומלא עונות ופסעים ונחוץ לו בהצדקה להציל את נפשו, כמו שנאמר והטאך בעדקה פרוק, ואם כן הלא פסוק מפורש הוא, עוד בעד עוד וכל אשר לו יתן בעד נפשו, ואם כן אך עולה בדעתך שכל אדם אף הגרוע ופחות המלוכלך בעונות ופסעים עצמו מכפר אסור לו ליתן רק חומש, והגע בעצמך חז"ל הקדושים ע"ה מלמדים לנו מה לעשות, ואומרים לנו לבלי לעשות שום עבירה חז"י, וכן אומרים לנו שמחוייבים אנתנו לקיים המצוות,

וכשמדברים מהמצוה הזאת מצות צדקה נותנים לנו שיעור בהמצוה הזאת, אבל אם אדם שעבר עבירות חז"י והשי"ת עוור לו שחור בתשובה ונותן צדקה לכפר העבירות שעשה כני"ל, אך יעלה על הדעת שחז"ל אומרים לזה האיש אסור לך להציל את נפשך, הלא זה דבר בדאי ולא ניתן להאמר כלל, כי מלבד שאין בידם לאמר היפך דברי הפסוק המפורש וכל אשר לו יתן בעד נפשו כני"ל חוץ מזה הוא דבר שאין לו שחר לומר לאדם אסור אתה להציל את נפשך, ואך היצר הרע מטריד את האדם ומעבירו ממדתו, וממיתו לעבור עבירות רחיל, ואחר כך יאמר לו שאסור לו ליתן יותר מחומש, ומפתחו בערמומותו שאדם השלם הוא,

אך לא כן בני, כי איש מלא עונות אני ונחוץ לי לכפר על נפשי בהצדקה, ולזאת מחוייב אני ליתן כל מה שיש לי להציל את נפשי בשחת כני"ל, עכ"ל הזהב...
הביטו וראו איך שהיה כמעט כחד מקמאי במדותיו וצדקותיו והיה נאה דורש ונאה מקיים. (בית פנחס)

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בקשת הצדיק בעיני כל אליך ישברו הכל כדי שעי"ז יקוים פותח את ידיך.
וכמובא בשה"ק נע"א שצדיקים במדרגתם הנעלה כל בקשתם לעצמם הוא בכדי שעי"ז יוכלו להשפיע, וגם אולי אפשר להסביר את ד"ק של הגה"ק הר"ש זצ"ל כי פותח הוא לשון מומילא ומעצמו במא"ק של מרן הבעש"ט הק' זי"ע"א על מאמר חז"ל כל העולם כולו נזון בשביל חנינא בני כי השביל הוא לשון דרך והצדיק הוא הדרך והצניור דרכו באה ההשפעה.
ולכן כאשר עיני כל - הצדיק אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם ועי"ז נעשה דרך וצניור ועי"ז דרך וצנור זה פותח את ידיך ומשיביע לכל חי רצון.
ויהי"ד שנוכה להתקדש ולהטהר ולקבל את החג הק' ולקבלת התורה מתוך שמחה של מצוה וחדות הלב - לב טהור.
מנאי ידיך דושו"ט יברךך ד/, עו"כ מ"ל א. א. מ.

<p>נעקש'ש רבי משה מרדכי מוסיסק - לובלין הי"ד ב"ר יהודה ארי לייב (תש"ג) - רבי אביגדור ב"ר יצחק קרא ב"ר הקנה הגדול (ה' קצ"ט) רבי משה האגר משאין ב"ר ברוך מויזניץ דעה שבת יוד (תרפ"ו) רבי חיים פרידלנדר מליסקא ב"ר משה התן רצ"ה מליסקא טל חיים עה"ת והש"ס (תרס"ד) רבי משה ב"ר ברוך הגר ר"י סערט ויזניץ - ברבט משה (תשנ"ט) - רבי יצחק ב"ר יעקב אלפסי הרי"ף (ד' תתס"ד) עלי הכהן הגדול (ב"א תת"ט) רבי שמואל ב"ר צבי מקאמינקא (תר"ג) רבי משה מזוועהיל ב"ר יחיאל מיכל מולאטשוב (תקצ"א) רבי מרדכי דוד אונגאר אב"ד ז'מקראד ב"ר יחיאל צבי מטארנא (תרס"ו) רבי מרדכי ב"ר זאב וזאלף מטטרויקוב (תרע"ו) רבי יוסף ב"ר מאיר טאומוס ב"ר פרי מגדים (תקצ"ב) רבי שמשון ב"ר אברהם - ריש מתיבתא במינסק, קאייזנב, ביאליסטאק אבי ראב"ד ירושלים הגאון רבי פנחס עפשטיין ז"ל (תרע"ה) רבי יצחק יהודה יחיאל אייזיק ב"ר אלכסנדר סנדר מקארמנא ב"ר השולחן טההור (תורל"ד) רבי חזקיה מוטאלנא ב"ר מרדכי מטשעתיוביל (תרפ"ב) רבי חזקיה מוטאלנא ב"ר ברוך מדיט ליכטנשטיין - ב"ר שירי משכיל ועוד הרבה ספרים (תרנ"א) - רבי יצחק מאירחיל ב"ר המגיד יחיאל מולאטשוב - אור יצחק (תקצ"ה) רבי נפתלי צבי מרופשיץ ב"ר מנחם מנדל מלינסק (תקפ"ו) רבי יהודה צבי מטטרושטיין ב"ר שמואל ויישיל (תר"ח) רבי יצחק אייזיק קרטילצקוב מנולטבה ב"ר תבונה על הירושלמי (תשי"ב) רבי חיים יהודה מאיר ב"ר מנחם מנדל מוישווא ת"א (תשנ"ט) - רבי מסעוד ב"ר יעקב אבוזצירא (תרס"ט) רבי יהודה צבי ב"ר ישכר דוב מרדלינא (תרס"ט) רבי בעריש מרדלינא (תר"ט)</p>	<p>יום ג' ט' אייר יום ד' י' אייר יום ה' י"א אייר יום ו' י"ב אייר</p>	<p>הילולא דצדיקים</p>	<p>יום ה' ו' אייר יום ט' ש"ק אייר יום ח' א' אייר יום ב' ח' אייר</p>
--	--	-----------------------	---

פרקי היגוד
הרב שמואל שטרן
מחנך ויועץ חינוכי

ההתנהגות כתנובה - א -

תכונות מולדות

יש טוענים כי "התוקפנות היא יצר מולד", כלומר ישנם אנשים שחלק ממכלול תכונותיהם היא התוקפנות. והיות ולאדם כוח ריסון מוגבל, הרי שבשלב מסוים, אחרי שמוגרים את הילד התוקפן, הוא יתפרץ בחריפות. אולם, אנו כיהודים מודעים לכוחנו ולחובתנו של כל אדם לעבוד על מידותיו ולשבר את טבעו וכדברי הרה"ק ר"א מליז'ענסק ז"ע בצעטיל קטן - "עד שיתהפך לטבע שני", הרי שעל המחנכים ועל ההורים מוטלת החובה להשקיע בכך הן באופן כללי והן באופן פרטי.

כאשר מגלים ילד בעל נטיות תוקפניות, יש להתייחס אליו באופן ספציפי בנקודה זו ולמנוע ממנו להגיע למקרים של התפרצות על ידי שיחות ומבצעים שונים. חלוקת ההפסקות לטבלה מסודרת וציון כל מקרה של התגברות ושל הבלגה - הם אמצעי מצויים לבלימת אלימות.

ב. חולשה אישית

לעיתים נובעת האלימות מחוסר ביטחון עצמי - הילד מרגיש שאין לו אפשרות להשפיע על החברה, אין לו יכולת מיילולית נאותה כדי להציג את דעותיו בפומבי, ממילא לעיתים קרובות הוא ינסה להשפיע ולהביע כוח על ידי אלימות.

דימוי עצמי נמוך גם הוא ממקורות האלימות - ילד בעל חסכים רגשיים ינסה למשוך את תשומת הלב הנדרשת לו בצורה שלילית - העיקר, שידעו שהוא קיים...

והוא נקרא "כלי של החלשים" - כיון שהחלש משתמש באלימות כדי לחפות על חולשתו, האמת הוא כמאמר התנא (אבות) איזהו גבור הכובש את יצרו, היינו יודע להתאפק, או אתה גיבור אם אתה לא יודע והנך משיב נקמה אתה חלש! וזאת צריכים להחדיר בהם שוב ושוב.

אלימות נובעת גם מחוסר אמון בזולת - הילד לא מאמין שיש אפשרות

להסתדר עם חברים בצורה אחרת. חסרים לו כישורים חברתיים הגורמים לאלימות, אל קבוצה זו ניתן גם לצרף את הילדים שלא מבינים שהאלימות תגרוור אחריה בעיות, הם רואים את הטווח הקצר בלבד.

הפתרון לכל אלו הוא הגברת הבטחון העצמי, הענקת תפקידים, הסבר על חיי חברה, ועל גרורות האלימות, הדרכה להשתלבות תקינה ובריאה בעולם החברתי, הגברת החשיבות של היכולת המיילולית, העלאת הדימוי העצמי, מתן תחושה של "שווה", ניטרול ממוחשבות ורגשות של חוסר אונים, חיזוקים, הענקת תשומת לב נאותה - והחדרת העובדה שאלימות פירושה חולשה לעומת עוצמה - המתבטאת בהתאפקות ובהתגברות, כל אלו הם כלים חיוניים ונאותים להפחתת רמת האלימות.

ג. תסכול מובא לאלימות

אדם לא יכול להתהלך עם מטענים בתוך ליבו, הוא מנסה לפרוק משא בהודמנות הראשונה שנוצרת, אדם מתוסכל מחפש כיצד לפרוק את תסכולו, ודרכו הרווחת של המתוסכל להשתחררות היא פרץ אלימות מזוהר. ילד רעב שחוזר הביתה והאוכל לא מוכן - מחפש איך לפרוק את כעסו. תלמיד שנכשל במבחן או שמתאמץ מאוד ובכל זאת לא מבין את הלימוד - מתפרץ בהודמנות הראשונה.

במחקר שנערך הוכנסו ילדים לחדר מלא צעצועים אך נאסר עליהם לשחק בהם, רק לאחר גירוי מממושך הותר לילדים לשחק, אך הם הרסו ושברו את כל הנקרה בדרכם. קבוצה נוספת שהוכנסה לחדר זהה והורשתה לשחק מיד - לא גרמה לנוקם, אלא נהנתה בחדר, כלומר - התסכול הוא גורם ישיר לתוקפנות.

תסכול שרירותי - נובע מהגבלת הילד בתחום מסוים ללא סיבה נראית לעין. ביטול של מיול נחשק - ללא הסבר מתאים, הטלת איסורים ללא סיבה מוצדקת כל אלו גורמים להחרפת התסכול, התיסכול גם יגבר כפול שהילד קרוב לאירוע וככל שהוא התאמץ או הפץ בו.

היות ומתוסכלים רבים פורקים את כעסם בצורה אלימה, יש לדאוג להמנע ככל האפשר מתסריט שמוביל לתסכול, באם אין ברירה והגעתם למצב שהילד מאוכזב, כועס ומתוסכל, נסו לפצות אותו או להרגיע את רוחו ע"י הסבר מתאים - במידה ולא נעזר אותו בכל דרך שהוא עד שירגע. המשך בגליון הבא

טור זה מוקדש לטו"כ ב"ק הרה"ק בעל "ישועות משה" מוויניץ ז"ע

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לכם לנדב להוצאות העלוך לזכוי הרבים

<p>ברכת מזל טבא שלוחה לידידינו עוז איש האשכולות, זך הכשרונות, פניו מאירות בענוות חן, שלם ותמים ביראת השי"ת, דבוק בקשרי קודש לב"ק רבינו שליט"א ה"ה האב"ך</p> <p>הר"ר אברהם מעלעס שליט"א - ירושלים</p> <p>לרגל הולדת ביתו למז"ט</p> <p>יתן השי"ת ויזכה לגדלה על אדני התורה והסידות בדרך רבוה"ק מתוך ברכות ושפע קודש עד בלי די.</p> <p>בשם - קהל חסידי לעלוב א"י - חבורת האברכים</p>	<p>ברכת מזל טוב לידינו החשוב והנעלה כלי מוחיק ברכה הר"ר ישכר דוב הרשלר חי"ו לרגל שמת אירוסי המת במז"ט.</p>
---	--

לעילוי נשמת

הר"ר מאיר יעקב קאפל בן הר"ר יוסף יהודה ז"ל נלב"ע ח' אייר תשנ"א

ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י בנו ידידנו החשוב, רודצ"ח

הר"ר ישראל משה פרוימוביץ הי"ו - ירושלים

שיחת קודש

המשך מעמ' ב'

ובחשבהנ"פ האמיתי היו זוכים לכל המדרגות הגבוהות בתשובה ומעש"ט, ברם טכסיסו הגדולה לא התיימש כלל אף כשראה שאין לו דרך תשובה, במר נפשו הלך הוא אצל ההרים והגבעות והתחנן אצל השמש והכוכבים ימים ונהרות שיבקשו עליו רחמים שיזכה לעשות תשובה עד שהגיע לדעת האמיתי שאין הדבר תלוי אלא בי ואם אין אני לי מי לי, אז נתן את ראשו בין ברכיו ובכה בבכיות נוראות בתשובה ותיקונים על העבר בתשובה אמיתית עד שיצאה נשמתו ויצאה בת קול אשריך ר"א בן דורדיא שאתה מזומן לחיי העוה"ב.

זוכה לזאת משום שנשמת ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא וחלק אלוקי ממעל ממש, ולכן בתשובה אמיתית לזוכה יכולים להתהפך מן הקצה אל הקצה ולהיות "א הייליגער איד א הייליגע בעל תשובה", ע"י רשפי אש קודש להבת שלהבת י-ה הבוער בלב כל אחד אשר בשם ישראל יכונה.

ועל זה בכה רבי יש קונה עולמו בשעה אחת, דלכאורה 'שמח רבי' הול"ל ולמה היה לו לבכות הרי בסופו של דבר הוא הגיע לתיקון השלם, אלא י"ל שדווקא לכן בכה רבי דלאחר מעשה דר"א בן דורדיא נתעורר רבינו הקדוש לתשובה ולחשבהנ"פ אם יש קונה עולמו בשעה אחת הרי כמה שעות אחת יש לנו במעט לעת ומה אנו עושים עם שעה אחת הלזו כדי למלאותה כראוי, כמ"ש יפה שעה אחת בעוה"ז בתשובה ומעש"ט מכל חיי העוה"ב ירחם המרחם ישמור עלי ועכ"י.

וכלל ראשון בתשובה הוא לעמוד ולהיקהל על נפשם "זיך שטעלען אויפן פיס" ולהתרומם מהחומריות, עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי, ועי"ז שנתנער מהחומריות ונעשה תשובה אמיתית אזי נזכה "על יד איש בית הלחמי" היינו הגאולה השלימה בב"א.

וע"י תשובה זוכים לכל הישועות ולהתקרבות ולדביקות בבוכ"ע ובצדיקי אמת ולכל הישועות ברו"ג ולקירוב הגאולה.

וב'מסילת ישרים' כתב שאם היו אנשים חיים ביישוב הדעת ולכט"ס.